

POSTANOWIENIE

Dnia 29 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **D. C. -K.**

skazanego za popełnienie czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 29 sierpnia 2024 r.,

wniosku skazanego o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego

od udziału w sprawie o wznowienie postępowania (sygn. akt IV KO 47/24)

zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku

z dnia 23 grudnia 2020 r., sygn. akt II AKa 57/20

p o s t a n o w i ł:

**na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. nie uwzględnić wniosku o
wyłączenie sędziego.**

UZASADNIENIE

Wniosek okazał się chybiony.

Przepis art. 41 § 1 k.p.k. zredagowany został w sposób nader ogólny, mogący pomieścić bardzo wiele różnych sytuacji uzasadniających wyłączenie sędziego jako *iudex suspectus*, to jednak przy dekodowaniu jego sensu trudno nie respektować określonych granic. Wyznacza je przede wszystkim cel komentowanej instytucji oraz niedopuszczalność dokonywania interpretacji wywołującej skutki absurdalne, pozostające w jaskrawej kolizji z podstawowymi zasadami

postępowania karnego. W tej sytuacji przychylenie się do postulatu skazanego zbadania *in concreto* wymogów niezawisłości i bezstronności sędziego z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących powołaniu go na stanowisko sędziego oraz jego postępowania po powołaniu, byłoby zabiegiem nieracjonalnym wręcz radykalnie zaburzającym prawidłowe funkcjonowanie wymiaru sprawiedliwości. W niniejszej sprawie, mając na uwadze intencje wnioskodawcy, dość stwierdzić, że sędziego Sądu Najwyższego wylosowanego do rozpatrzenia sprawy IV KO 47/24 nie dotyczą takie przesłanki przedstawione przez wnioskodawcę, które mogłyby spowodować, że orzeczenie wydane z jego udziałem dotknięte będzie bezwzględną przyczyną odwoławczą, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., a konkretnie kariera sędziego SN Marka Pietruszyńskiego nie miała swojego źródła w rekomendacji Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie ustawy z 8 grudnia 2017 r.

Dlatego orzeczono jak w części dyspozytywnej orzeczenie.

[PGW]

[ał]